

Григорій Власович Наголюк пропрацював на залізниці 54 роки. У моторвагонному депо Львів його досі пам'ятають як вимогливого, справедливого та доброзичливого машиніста-інструктора. Теперішній молоді, що приходить працювати у депо, Григорія Власовича ставлять за приклад. Коли він заходить у депо, його одразу впізнають численні колишні учні та підлеглі і радо спілкуються. Чимало деповчан можуть розповісти про методи керівництва машиніста-інструктора Григорія Наголюка, в основі яких було розуміння ситуації локомотивних бригад, провідників, що додавало йому авторитету у колективі.

Григорій Власович, уродженець Хмельниччини, розпочав трудову діяльність після закінчення Львівського училища залізничного транспорту №1 служби на Північному флоті. Його залізнична трудова стежина розпочалася в локомотивному депо Львів-Схід із посади кочегара паровоза. Два роки навчання в училищі залишили у Григорія Власовича гарні спогади про викладачів, зокрема про майстра виробничого навчання Віктора Омеляновича Сагаля, викладача Клавдію Власівну Нікітину, директора училища Миколу Фомича Крангача.

Першим машиністом, із яким кочегар паровоза Григорій Наголюк їздив до Лавочного, Мукачєво-го, Здолбунова, Тернополя, Підволочиська, був Володимир Миколайович Мишлін, слухні поради якого допомогли у подальшій роботі. Закінчивши курси у школі машиністів, Григорій Наголюк трудився помічником машиніста, згодом машиністом електросекції, працював і на маневрових роботах. Потім їздив у рейси разом із машиністом Йосипом Володимировичем Шимашевичем. Своїх наставників ветеран-залізничників згадує із вдячністю, адже саме вони допомагали йому зробити перші професійні кроки у залізничній справі.

Із 1974 року Григорій Власович працював у депо машиністом-інструктором, мав у підпорядкуванні 75 львівських, 20 стрийських і сам-

бірських локомотивних бригад та ще 150 провідників.

– Григорій Власович користувався високим авторитетом у колоні машиністів депо Львів-Схід, йому успішно вдавалося курувати роботу працівників у Стрию та Самборі, хоча не було тоді ні факсів, ні мобільного зв'язку, ні Інтернету, існував лише залізничний зв'язок, – розповідає голова профкому моторвагонного депо Львів Роман Морда. – Я тоді працював помічником машиніста під безпосереднім керівництвом машиніста-інструктора Григорія Наголюка і бачив, яка велика відповідальність покладена на машиніста-інструктора, зокрема і в питанні підготовки кадрів, адже депо готувалося до переходу з одного виду тяги на інший. Для цього локомотивним бригадам у депо організували навчання. Основну увагу в навчанні машиніст-інструктор звертав на нас, молодих працівників. Як професіонал залізничної справи Григорій Власович дбав і про психологічне виховання, зараз, на жаль, ця робота втрачена. Маю на увазі роботу зі сім'ями. Григорій Власович знайомився зі сім'ями працівників, спілкувався з дружинами, дітьми, знав їхні умови проживання, знав, як машиністи та помічники машиністів відпочивають перед поїздками. Враховуючи всі ці обставини, і будував виробничі відносини. Це сприяло тому, що колектив ставав дружнішим: кожен із працівників депо не був байдужим до

проблем іншого. Григорій Власович встигав і в рейс поїхати, і відвідати родини машиністів та помічників машиністів. Коли я одружився, Григорій Власович і мене вдома відвідав.

Згодом електричкам у локомотивному депо Львів-Схід стало тісно, що спонукало подумати про створення нового депо. І у 1983 році локомотивні бригади з депо Львів-Схід перейшли у новозбудоване моторвагонне депо Львів, перейшов туди працювати і машиніст-інструктор Григорій Наголюк. Якщо у колишньому депо працювало семеро машиністів-інструкторів, то у новому депо Григорій Власович був єдиним машиністом-інструктором. Та відлік років праці Григорія Наголюка у моторвагонному депо розпочався не від початку створення депо, а задовго до його заснування.

Ось як про цей період розповідає голова профкому депо Роман Морда:

– Ще задовго до початку будівництва депо, а було це взимку, працівників локомотивних бригад

ніколи я не чув, щоб були якісь конфлікти з жінками-нарядчицями, він умів бути вимогливим до машиністів та помічників машиністів, із розумінням ставився до конкретної ситуації, насамперед відстоював свою позицію.

Вийшовши на пенсію, Григорій Власович ще 14 років трудився черговим по депо і до 2010 року очолював раду ветеранів депо, ставши її першим головою.

Здобутий сумлінною працею і виховним процесом високий авторитет дає Григорію Наголюку право і сьогодні почуватися у депо, як удома. На зустрічі, на урочисті події у депо, на які запрошують ветеранів, Григорій Власович поспішає із задоволенням, адже тут його знають майже усі і з повагою при зустрічі тиснуть руку. А це для ветерана найважливіше.

Григорій Наголюк і сьогодні цікавиться життям залізниці. Ветеран пишається, що серед його вихованців начальник Рівненської дирекції залізничних перевезень Іван Груник, начальник технічної служби Богдан

запчастин – бракувало усього: і двигунів, і пантографів, і гальмівних башмаків, – пригадує ветеран. – На жаль, і нині бачу, наскільки складно у депо зі запасними частинами та деталями, а електропоїзд все одно повинен вийти у рейс за графіком. Від побаченого не раз болить душа...

Григорію Власовичу притаманна хороша риса – численні конфлікти виробничих стосунків не обтяжувати особистими образами.

– Ми могли подискутувати, навіть посперечатися про проблеми та недоліки виробництва, але надалі розуміли, що життя триває, і треба жити без образ, – зазначає Роман Морда.

Коли ж ветеран-залізничник буває у рідному депо, то заходить до голови профкому – обом завжди є про що поспілкуватися. Раді бачити ветерана й молоді працівники, для яких він є прикладом, а для своїх колишніх колег по роботі і надалі залишається мудрим керманічем, із яким хотілося працювати.

... Нині Григорій Власович із дружиною живуть у квартирі, яку отримали від залізниці. У шлюбі вони уже 55 років. 12 червня Григорій Власович відсвяткував 80-річчя, із яким його привітали діти, онук Лук'ян, рідні та колеги по роботі. Дивлячись на ювіляра, не скажеш, що вік його настільки поважний. Поспілкувавшись із Григорієм Власовичем, віднаходжу пояснення – життєва енергія, інтерес до всього, що відбувається навколо, щира і весела вдача позитивно впливають на ветерана-залізничника. Григорій Власович любить працювати на присадибній ділянці, яку свого часу отримав від залізниці, а його дружина вирощує чудові півонії та інші квіти під вікнами їхньої квартири.

На роботі Григорій Власович був вимогливим і справедливим керівником, а вдома й надалі залишається щирим, уважним і добрим чоловіком, опорою своєї дружини.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора

На фото зі сімейного архіву: справа наліво – машиніст-інструктор Григорій Наголюк, машиністи електропоїзда Роман Борецький та Микола Павлушинський.

відряджали у вільний від основної роботи час вирубувати та викорчовувати ліс на території, де згодом постало депо. Організували для цих робіт і суботники. Разом з іншими працював і Григорій Власович, і це додавало йому ще більшого авторитету серед працівників. У Григорія Власовича можна було повчитися умінню будувати робочі стосунки:

Боднар та інші. Його залізничний фах продовжили і двоє синів, що трудяться у моторвагонному депо. Старший Юрій уже 15 років працює слюсарем з ремонту рухомого складу, а молодший Євген 18 років трудиться машиністом електропоїзда.

– Коли ще працював черговим по депо, неодноразово стикався з проблемою недостатньої кількості

Вода – краса і здоров'я

(Закінчення. Початок на 4 стор.)

У кабінеті підводного душу-масажу медсестра Ганна Юнко щодня приймає 10-15 пацієнтів. Перша процедура триває 15 хвилин, наступні рази – по 20 хвилин. Призначають душ-масаж при остеохондрозі, радикулітах, поліартритах, також він застосовується як загальний зміцнювальний і коректувальний вид масажу.

Пацієнтка пані Наталія відвідує курси гідромасажу не вперше. Під час щорічного медичного огляду невропатолог виявив у неї остеохондроз шийного та грудного відділів хребта і призначив гідромасаж. Після першої ж про-

цедури пані Наталія стала почуватися значно краще.

– Проходжу цю процедуру вже третій рік і щоразу чувваюся краще. Зник біль у шийному та грудному відділах, і фізичні навантаження краще переношу, – розповідає пацієнтка. – Після підводного душу-масажу більш ефективна лікувальна фізкультура.

Наша екскурсія відділенням закінчилася у кабінеті душу Шарко. Медсестра Олена зазначила, що ця оздоровча процедура дуже корисна для загального покращення діяльності організму. Дуже часто звертаються пацієнти,

яких мучить безсоння, після душу проблема поступово зникає.

– Треба сказати, що відчуття при цій процедурі залежать від больового порога пацієнта, – зауважила Олена Снісаренко. – У кого він низький – стараємося подавати струмені води легше або розсіювати їх. Якщо виникають синці, а це буває досить часто, то радимо нашим пацієнтам використовувати відповідні мазі та вітаміни.

– Скільки процедур потрібно для ефективного результату?

– Якщо процедура проводиться для профілактики, загального зміцнення організму, то рекомен-

дується 10-15 разів. Якщо, наприклад, жінки хочуть покращити стан шкіри, позбавитися зайвої ваги, целюліту, то бажано повторити курс лікування через кілька

місяців. Щодо тривалості процедури, то в середньому її час – 10 хвилин.

Підготувала Тетяна БАЛЛА
Фото автора